

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1620/2020
09.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Града Пожаревца, чији је законски заступник Градско јавно правобранилаштво Пожаревца, против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Драган Сокнић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1609/19 од 15.10.2019. године, у седници већа одржаној 09.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1609/19 од 15.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 488/18 од 04.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужена да му на име неоснованог коришћења пословног простора у Ул. ... бр. .. у ..., површине 69,49 м², исплати износ од 4.211.040,60 динара са законском затезном каматом на појединачне месечне износе, почев од 01.01.2004. године па до 01.04.2015. године. Ставом другим изреке, делимично је усвојен евентуални тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да му на име неоснованог коришћења стамбеног простора на наведеној адреси исплати износ од 2.667.837,41 динар са законском затезном каматом почев од 14.11.2014. године, као дана подношења тужбе, па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева, који се односи на моменат од када ће тећи законска затезна камата и то на појединачне месечне износе почев од 01.01.2004. године, па до 01.04.2015. године, а како је то наведено у прецизираном тужбеном захтеву од 14.01.2019. године. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 335.734,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж 1609/19 од 15.10.2019. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе парничних странака и потврдио првостепену пресуду. Ставом другим изреке, одбијен је захтев странака за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/2020) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овом поступку поднета је 14.11.2014. године. Поднеском од 14.01.2019. године, тужилац је преиначио тужбу повећањем и истицањем другог захтева уз постојећи, у смислу члана 200. став 1. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, будући да побијена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца је недозвољена.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**